

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl. v. a.

Correspondențele se se adreseze Redacțiunei

„BISERICA și ȘCOLA.“

Er banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Sîmțul de pietate creștină.

Vięta și desvoltarea omului este pendentă de anumite condițiuni; și omul se sîmte bine și mulțămît numai întru atîta, întru cît dispune în măsură corîspundetoriă de aceste condițiuni de viętă și desvoltare. Ca se pótă omul trăi, și ca se se pótă desvolta, — pre lângă un organism fisic sînătos, și pre lângă bunurile, pre cari i-le dau pămîntul și clima gratuit, precum sunt: aerul, apa, căldura și lumina sôrelui, îi-trebuiesc: mîncare, îmbrăcăminte, locuință, și mulțămire cu starea și pozițiunea în carea se găsesc.

Omul își câștigă bunurile, prin cari își acopere trebuințele sale prin lucru, și prin buna îngrijire a câștigului realizat prin lucru. Ca se pótă omul lucra și ca se-și pótă câștiga aceste bunuri, îi trebuiesc o mulțime de desterități și cunoscințe; er ca se aibă placerea de lucru, și ca se pótă întrebuinta câștigul realizat prin lucru, și preste tot se pótă folosi puterile, de cari dispune, astfel, ca faprice se se sîmte bine și mulțămît, îi trebuiesc capacitatea de a cunósce și distinge binele de rîu, precum și capacitatea de a-se feri de rîu și a face binele între tóte împrejurările și în deplină conformitate cu scopul, pentru carele trăiesc omul pe acest pămînt.

Condițiunile omului de viętă și desvoltare sunt deci de trei categorii, și anume:

a) fisice-materiale: mîncarea, îmbrăcăminte și locuința;

b) intelectuale: o sumă cît mai mare de cunoscințe, și capacitatea de a sci și a poté întrebuinta aceste cunoscințe totdeuna și între tóte im-

prejurările în folosul sîu și în folosul societății, careia aparține; și

c) capacitatea de a cunósce și a poté distinge între bine și între rîu; capacitatea de a-se feri de rîu și plăcerea de a face binele totdeuna și între tóte împrejurările și în deplină conformitate cu scopul, pentru carele trăiesc pe acest pămînt.

Aceste trei categorii de condițiuni de viętă și desvoltare stau în strînsă legatură una cu alta. Omul are, și dispune de tóte condițiunile de viętă și desvoltare întru atîta, întru cît poșede și dispune de plăcerea de lucru, întru cît este conscie, și trăiesc, și lucrăză conform scopului, pentru carele esistă aici pe pămînt, și întru cît câștigarea și buna întrebuintare a acestor condițiuni póte ține cumpăna și proporțiunea dréptă, prin carea póte se-și realizeze bunăstarea și fericirea, după carea înseteză atît de mult.

Prin lucru și prin plăcerea de lucru își câștigă omul bunurile trebuincioșe pentru viętă și desvoltare; er prin deplina consciință de pozițiunea și scopul, pe carele îl urmărim prin viętă omul întrebuinteză, și valorăză bunurile câștigate și în genere puterile, de cari dispune, — astfel ca prin vięta și activitatea sa se se pótă sîmți faprice bine și mulțămît.

Omul își însușesc condițiunile de viętă și desvoltare prin plăcerea de lucru; și le valorăză aceste condițiuni prin deplina consciință despre pozițiunea și scopul suprem al vieții. Plăcerea de lucru și consciința de scopul suprem al vieții sunt deci cele mai mari și cele mai prețioșe bunuri ale omului. Aceste două bunuri de atîta valóre pentru bună sta-

rea și fericirea omului isvorăsc din ideea fundamentală a vieții.

Sub ideea fundamentală a vieții înțelegem : ceea ce ține omul, cum își răspunde, și ce convingere își formeză asupra întrebărilor cardinale ale vieții, și anume : a) cine sum eu omul ? b) Cine mi-o dat existența ? c) în ce raport trăiesc, și am datorință a trăi cu Cel ce mi-a dat existența ? d) care este scopul, pentru carele trăiesc eu omul pre acest pământ ? e) cari sunt mijlocele, prin cari pot ajunge la scopul suprem al vieții, și f) în ce raport se află starea mea de mulțămire, seau nemulțămire cu modul, cum supun eu voința și puterile, de cari dispun în servițiul scopului suprem, pentru carele trăiesc pe acest pământ ?

Aceste întrebări cardinale ale vieții au preocupat omenimea și pe învățații neamurilor dela început și în decursul tuturor veacurilor. Tot aceste întrebări preocupă și lumea de astăzi, și o-va ocupa până când va trăi omul pe acest pământ.

Și fiind soluțiunea nimerită a acestor întrebări cardinale ale vieții, menite, ca să producă și formeze în om ideea fundamentală a vieții ; este natural, ca întrégă activitatea productivă a minții și cugetării omenesci să fiă concentrată asupra acestor întrebări. Sunt multe soluțiunile, pe cari le-a dat omul în decursul veacurilor acestor întrebări. Cea nimerită pôte să fiă numai una, și anume aceea, carea corespunde și este îndeplină conformitate cu natura mărginită a omului. Și judecând după rezultatele, la cari a ajuns, și a potut ajunge omenimea în ceea ce privesce civilizațiunea și progresul realizat în decursul veacurilor, — se constată în un mod mai pe sus de ori ce îndoielă, că numai creștinismul și religiunea creștină a dat, și a potut da adevărata și nimerita soluțiune întrebărilor cardinale ale vieții, al căror nimerit răspuns formeză ideea fundamentală a vieții.

Creștinismul răspunde aceste întrebări cardinale ale vieții în următorul mod, si anume :

ad a) omul este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu ;

ad b) omul primesce existența sa dela Dumnezeu ;

ad c) omul trăiesc, și are datorința cu Dumnezeu în același raport, în carele trăiesc fiul bun cu părinții săi ;

ad d) scopul suprem al vieții omenesci este :

perfectiunea și prin perfectiune fericirea vremelnică și vecinică ;

ad e) mijlocele, prin cari omul ajunge, și pôte realiza scopul suprem al vieții sunt : doctrina, cultul și disciplina creștinismului ; și

ad f) starea de mulțămire, seau nemulțămire, în carea se găsește omul în fiecare moment al vieții sale depinde dela modul, cum urmăresce, și prin ce mijloce voiesce și lucrază, ca să ajungă scopul suprem al vieții, și respective dela modul, cum activează omul în viața și activitatea sa voința lui Dumnezeu.

Convingerea, pe carea și-o formeză omul în internul său asupra întrebărilor cardinale ale vieții este ideea fundamentală a vieții ; și dacă această ideea fundamentală a vieții și-o formeză omul în sensul și spiritul doctrinei creștinismului, o numim : simțul de pietate creștină, exprimat în sfânta evanghelă prin vecinicile cuvinte ale Mântuitorului : „Acésta este viața de veci a-Te cunoște pe Tine, Unul, Adevăratul Dumnezeu și pe Iisus Christos, pe Carele L'ai trimis.“

Simțul de pietate creștină produce, și Alimenteză în om : plăcerea de lucru și conștiința scopului suprem al vieții ; ér prin aceste doué bunuri omul își pôte câștiga, și pôte valora toate condițiunile, dela cari depinde : bunăstarea și fericirea omenescă.

Astfel simțul de pietate creștină este izvorul vieții și monarchul spiritual al vieții și dezvoltării omenesci ; și bunăstarea și fericirea omului depinde dela modul, cum își formeză omul în internul său acest stăpân, și cum îl urmăze, și ascultă în viața și faptele sale !

Augustin Hamsea.

M u s i c a .*)

(Întru cât musica e inferiără și întru cât e superiără poesiei ? Cum musica innobiléză pe om mai mult decât toate artele ? Pentru ce musica vocală e mai simpatică și mai mișcătoare decât cea instrumentală ? Note : Schopenhauer și Spencer despre musică. Pentru ce efectul musicei e mai puternic decât al tuturor celorlalte arte ? Pentru ce trebuie să i se dée primul rang între artele frumoșe ?)

„Numai ceea ce vedem și simțim însine, numai viața trăită, o putem înțelege. Și numai arta

*) Scótem acest capitlu din valorósa carte apărută de currend la Iași : „Principie de estetică și poetică,“ de M. Străjanu, doctor în filosofie și profesor de limba română.

ne p^ote deprinde s^e tr^{ai}m acea vieț^ă nobil^ă, frum^os^ă și sublim^ă, la care aspir^{ăm}.

Cred, c^ă nu e de prisos a releva aci un cololar necesar, ce rezult^ă din teoria artei stabilit^ă aci, pentru cultul religios. Afar^ă de trebuinț^ă de a se pune în armoni^ă cu sciinț^ă modern^ă, în ceea ce privesce esenț^ă dogmelor, natura și misiunea sa, o alt^ă condițione neap^ărat^ă, ca religiunea s^e-și rec^ă-ștⁱge influenț^ă, ce e menit^ă s'^o aib^ă și care o avea alt^ă dat^ă, este însoțirea ei cu arta mai mult dec^{ât} p^{ân}ă acum. Cultul religios trebue s^e represente fl^o-rea tuturor artelor; a arhitectur^ei, sculptur^ei și pictur^ei în zidirea și înfrumșet^ărea templului; și în prima linie a poesiei și muzic^ei vocale și instrumentale, cari au at^âta putere asupra inimelor, și a eloquent^ei pentru esplicarea religiunii și luminarea minț^ei.

Prin continuarea și modularea succesiv^ă a sunetelor singuratic^e, numit^ă m e l o d i e, și și prin combinarea simetric^ă și plăcut^ă a mai multor melodii deosebite, numit^ă a r m o n i e, muzica ne desv^êlesce partea cea mai intim^ă și mai tainic^ă a sufletului omenesc, exprim^ă simț^êmintele și pasiunile cu o fineț^ă de nuanț^e și cu o ad^êncime, cum nu o p^ote face nici o limb^ă omenesc^ă. Muzica înc^ă ne deșt^êpt^ă imagini și cuget^ări, ca t^ote artele, îns^ê numai mijlocit și în mod nedeterminat fie-care cântec, ori-ce creațione musical^ă, trebue s^e aib^ă ca fond idee, un fapt s^eu un eveniment, c^ăruia s^e corespund^ă. Un marș ne evoc^ă scena unei plec^ări, a unei c^ălătorii, s^eu a unui început de lupt^ă; un imn ne aduce a-minte scenele s^êr^ăb^ătoresci ale viețⁱⁱ, ale c^ăror simț^êmint^e le exprim^ă. Îns^ê direct muzica nu exprim^ă dec^{ât} simț^êmint^e și în expresiunea lor este departe de a av^ê precisiunea poesiei. Ea exprim^ă vesel^{ia}, în-tristarea, entusiasmul, f^ăr^ă s^e ne p^ot^ă spune împrejurarea, care motiv^êz^ă aceste dispoziționi. D^êr în schimb ea are o putere, o fineț^ă și profunțⁱme de expresiune propri^ă numai ei. Prin ac^êsta muzic^ă este superi^or^ă poesiei și o complet^êz^ă.

Sunetele sunt efecte ale vibraționei corpurilor. Prin urmare ele ne arat^ă modul de a fi, însușirile s^eu natura intim^ă a lucrurilor și a ființelor, mai bine dec^{ât} cuvintele s^eu alte semne.

Și fiindc^ă ele ni se comunic^ă prin auț, care st^ă în mai de apr^ope legătur^ă cu interiorul nostru dec^{ât} organul vederii, ne produce o emoțione mai vie și mai ad^ênc^ă dec^{ât} vorbirea, s^eu alte mijl^oce de expresiune.

Apoi muzica nu exprim^ă numai simț^êmint^e relative la vieț^ă real^ă s^eu la istoria sufletului omenesc, ci și dorinț^e și aspiraționi la o vieț^ă ideal^ă, asemenea celei reale, îns^ê mai frum^os^ă și mai fericit^ă; și prin melodia și armonia sa ne spune, c^ă o asemenea vieț^ă e cu putinț^ă, c^ă lumea în mersul ei, cu tendinț^ele și relaționile fenomenelor și ființelor dintr'^ênsa, este întocmit^ă astfel, înc^{ât} e posibil^ă o armonie sufletesc^ă, care se țice simpatie, și din care

isvor^êsc t^ote simț^êmintele morale. Întroduc^ênd astfel armonia în inimi și deșt^êpt^{ând} dispoziționea pentru cele mai nobile, mai vii și mai dulci simț^êmint^e, muzica are mai mult^ă putere de a desv^olta și a înobila natura omenesc^ă, dec^{ât} t^ote celelalte arte.

Din aceste puncte de vedere filosofia atribue muzic^ei cea mai mare înșemⁿătate pentru cunoscerea natur^ei intime a viețⁱⁱ și a lucrurilor, și primul rol în educaționea tinerim^ei și prin ea în promovarea civilizaționiⁱ. Și pentru aceste motive muzica se cultiv^ă ațⁱ cu un interes mai viu și pe o scar^ă mai întins^ă dec^{ât} în trecut.

Din combinarea poesiei cu muzica se nasce cântarea, s^eu muzica vocal^ă. Ea este cu at^ât mai simpatic^ă și mai mișc^ătore, cu c^{ât} organul ei este însuși glasul omenesc și exprim^ă astfel mai direct vibraționile sufletului, și cu c^{ât} aici înțelesul lămurit al cuvintelor, prin melodie și armonie, primesce o resonanț^ă și o întindere p^{ân}ă în nem^ărginit.

Celelalte arte imit^êz^ă numai ideile platonice, s^eu formele lucrurilor și ale viețⁱⁱ, muzica imit^êz^ă însași esenț^ă lor; pentru aceea efectul ei este mult mai puternic și mai p^êtrunț^or dec^{ât} al celorlalte arte, — țice Schopenhauer. Êr Spencer adauge: „Acest simț^êment vag de o fericire necunoscut^ă, pe care muzica îl deșt^êpt^ă în noi, — acest vis confus de o vieț^ă ideal^ă și nou^ă, pe care ne face s'^o întrev^edem, t^ote acestea sunt o profet^ă, de a c^ărei realizare muzica, din partea sa, ne asigur^ă. Ac^êst^ă stran^ă putere, care este în noi, de a fi mișc^ăți prin melodi^ă și armoni^ă, presupune, putem țice, c^ă natura n^ostr^ă nu e necapabil^ă de acele bucurii mai perfecte, de cari melodia și armonia ne dau o întunec^os^ă presimț^{ire}, și c^ă ele vor contribui la realizarea acestui vis ... Putem adauge deci, c^ă muzica trebue s^e ia rangul în fruntea artelor frum^ose; pentru c^ă ea face mai mult dec^{ât} t^ote pentru fericirea omenirei.“

Soc^ota viețⁱⁱ.

— Scriere popular^ă. —

Dac^ă țⁱ-se învechesce o hain^ă, nu o mai porțⁱ bucu^os. Țⁱ-s'^a urit de ea, pentru c^ă s'^a tocit, și s'^a rupt; și astfel, faci ce faci, le îndrugi, cum le poțⁱ, și-țⁱ cumperi alta nou^ă.

Dac^ă te-ai întelnit cu un prietin, și a început se-țⁱ spun^ă lucruri, cari erau b^êtr^ăne și pre vremea c^{ând} era lupul c^ățel, nu-țⁱ mai place, s^e-l ascultⁱ; faci ce faci, și te scapi cu frumosul de el, ca se nu-țⁱ asurd^êsc^ă urechile cu lucruri, pre cari le scie t^ot^ă lumea; și dac^ă ai poft^ă de divan, te duci și cauțⁱ un alt prieten, carele s^e-țⁱ scie, s^e-țⁱ mai spun^ă pre lâng^ă cele b^êtr^ăne și c^{âte} ceva mai nou.

Dac^ă mân^ânci în t^ot^ă țⁱua tot un fel de mân-care, fi^ă ea macar cea mai bun^ă, nu-țⁱ mai place, și doresci, se mai mân^ânci și alta.

Dac^ă veđi pre cutare, c^ă și-a cump^êrat un plug mai bun, și o tr^ăsur^ă (cocii^ă) mai nou^ă, mai uș^or^ă

și mai bună, nu-ți mai place cea bătrână; ci cauți, ca la vreme să-ți poți cumpera și tu ca el.

Bag sémă, așa este facut omul, se nu-i mai placă lucrurile bătrâne, ci se dorască se aibă tot mai nouă și mai nouă, mai bune și mai frumoase, și se-mă credeți, și să vă credă Dumneșeu, că de multe ori bine face omul când doresce, și face așa.

Și cum va fi de rënd, acéstă poftă și o și pôte astăzi cineva împlini ușor. În timpul nostru au aflat ómenii atâtea lucruri, nouă și minunate, încât dacă s'ar scula moșul din grópă n'ar mai cunoșce lumea de loc, ba dóră s'ar și spëriia de ea.

* * *

Multe a învățat, și multe a nescotiț omul, de când este, și de când trăesce, și se sbate și la bine, și la rău, în lume și în țără. Un lucru însă nu-l stie nimenea. N'a învățat, și n'a aflat nimenea, să facă din omul bătrân tiner și din cel mort viu.

Asta ar fi și prea mare minune, ar fi minunea minurilor, cum n'a mai fost, și nu va mai fi! Și-au bătut ómenii capul, să afle și minunea acésta, dar n'au sgodit'o, n'au nimerit'o. Au cercat unii într'un chip alții într'altul, dar până'acum n'au aflat calea cea dréptă. Mulți dic, că una, ca acésta nici nu se pôte. Și eu dic tot așa, pentrucă dacă așa dic și eu, că se pôte, mi-ar striga lumea, că mi-am esit din minte.

Eu dară nu dic, și ca să me credeți, să las să dică alții, cari au vedut, și au pățit mai multe, decât mine.

* * *

Điua de anul nou este o đí mare, đí de sër-bătóre.

În điua acésta, așa să dică, că ómenii să bucură. Toți aștéptă, ca anul nou să fiă mai bun, ca cel vechiu. Și deși acest an bun nu să pré arétă des, totuși lumea 'lu-astéptă, și cu așteptarea 'și mai uită de cele multe nēcazuri.

De bucuria anului nou și dic ómenii unul altuia, când să înțelnesc în acéstă đí cuvintele: „an nou fericit, anul nou la anul și la mulți ani cu bucuriă și cu sănătate și altele.“ Ori sunt, ori nu sunt, ómenii se silesc, să fiă veseli, pentrucă așa să cade în điua de anul nou, să fiă omul vesel, ca vesel să rămână preste tot anul.

Și bine fac, pentrucă veselia dă omului curagiu și putere de viață, cari însămnéză mult, și ne pot scăpa de multe, când scim, să-ne folosim de ele.

Tóte bune și frumoase, dar să vedeți, totuși să găsesce de multe ori ómeni, pre cari nu-i pré veđi riđënd nici în điua de anul nou.

Și óre de ce acéstă supërare? Va fi avënd și ea, ca tóte-n lume pricina sa. De ris mai rid ómenii, și când n'au de ce, și pentru ce; dar plânsul nu-i vine omului cu una, cu două.

Așa era odată în satul Rumenești un om, carele preste an mai ridea și el câte odată, dar în điua de anul nou nu l'a vedut nimenea riđënd; dacă

potea, nici nu eșă bucuros din casă, nu vorbea în acéstă đí cu nimenea nimic, ca să-i rămână vreme destulă, să pótă gândi și să-se pótă socoti despre ce a fost, și ce va mai fi. — Minunat om!

Acest om era Moșu Stan Năsdraven, om cu putere și cu rënduelă, precum n'a fost, și n'o mai fi, decât cine va socoti, și va face ca el. Lui i-mergea bine, dar nu era, ca alții, ca să sburde, și să-se îmbuibe, și să-și iéșă din pele, când se sém mai calđi la buzunariu; ci el trăia, cum trăesc toți ómenii cu minte: cu cumpët și cu socotélă, și pre cât sporia în bine, și în avere: pre atât părea, că tot întinerește; și Moșu Stan nu era nici el de ieri, de alaltăieri; ci ținea minte de demult, și-i trecusără preste cap vr'o 60 de ani. Cu tóte acestea umbla drept, ca luminarea, în față era roșu și plin de viață, avea niște ochi de vultur, o căutătură bărbătéscă, un umblet lin și cu socotélă în tóte, încât rar să apuca de un lucru, ca să nu-l ispravécă bine.

Când i-merge omului bine, nu se pôte altcum — are și un nēcaz, dar un nēcaz, pre care-l dorim să dea Dumneșeu să-l aibă tótă lumea: 'l-pismuesc ómenii, și-apoi sciți povestea vorbii: mai bine să-te pismuescă lumea, decât să-ți plângă de milă.

Așa o păța și Moșu Stan. Pre el încă 'l-pismuiau toți sătenii. Mare minune, și-diceau ei, la toți ómenii din sat le merge rău, numai lui i-merge bine. De aceea unii điceau, că are, ce are, bată-l focul lui să-l bată, alții điceau, că a trebuit, să găsescă comóră, mai alții điceau, că a trebuit să omóre pre timpul revoluției vr'un om bogat, și să-i iea banii.

Moșu Stan scia de tóte acestea, dar nu le băga în sémă, și mergea mersul său, cum s'a trezit, cum s'a pomenit, și cum a învățat din tinerețe. Și bine făcea, pentrucă cine pôte să astupe gurile ómenilor!

În Dumineci și în sërători mai ieșă și el la lume, macar că și atunci era totđena cufundat în gânduri; dar în điua de anul nou n'ar fi ieșit din casă pentru lume.

Asta nu le venia la ómeni la socotélă, și-fremântau deci capul, că ce să fiă, și când i-băteau gândurile pre unul la una, pre altul la alta, și-l judecau toți în tot chipul, să scólă unul mai sfătos și mai gura satului, decât ceialalți, pentru care i și puseseră ómenii numele Isop — și le đice: „Să ve spun și eu una și bună. Moșu Stan pentru aceea nu ese în điua de anul nou din casă, pentrucă scie, vrăji și fermeca, și farmecile nu se prind nici odată, ca în điua de anul nou. Eu țin minte ce mi-a spus bunica, Dumneșeu s'o ierte, parecă o aud și acum — că sunt ómeni, cari vrăjesc și fac fermecătorii în điua de anul nou: să nu li-se apropie ómenii răi de casă, cine va intra în casă, să fiă înșelat, cu cine să va întelni pre uliță, să-l orbescă, și să-l înșele, unde va pleca din casă, în tot locul să-l înșotescă norocul, și altele. Să sciți, că așa este și Moșu Stan, este năsdraven, și pace bună. Apoi se vă spun, cum face, cum mi-a spus bunica, și cum am mai aflat,

și cum am vădut și eu, prin multe locuri, pre unde am umblat, când am fost cătană. Sciu eu, și am vădut cu ochii, că unii pun aiu pre la colțurile casei, ca să fiă feriți de betesuguri, alții pun miere, ca cine le va intra în ocol, să-se lipsescă cu inima de ómenii din casă, mai alții pun untură de urs, ca să fie feriți de ómenii rēi, și să fiă puternici ca ursul, și altele multe, pre cari, pre tóte de bună sémă le scie Moș Stan.“

Când i-a intrat omului odată în cap, că cutarele nu merge pre cale bună, atunci nimic nu crede mai ușor despre dēnsul, decât cea ce aude; că este rēu despre el.

De aceea toți credură ce le-a spus Isop despre Moșu Stan, și fiind-că era tocma o săptămână înaintea anului nou se gândiră, și se hotăriră să-l pădescă, și să-i afle tóte tainele. Ei, dar cum? Aci tot Isop le-sări în ajutoriu. El le duse: „moșu Stan n'are chiar acum slugă, mă duc, și mă-imbiiu eu să me tocmescă pre mine, când voiu fi la dēnsul, vă fac eu de rēnd, ca să poteți veni mai mulți, să-l vedem, și să-l aflăm, și-apoi să-l prindem, și să-l legăm, și să-l dăm de rușine în lume. — Vai de el va fi atunci, 'l-tócă lumea în cap, și-l omóră.“

Lăsați numai că ne scăpăm noi de el.“

A diș Isop, și s'a făcut. A treia di era Isop slugă la Moșu Stan, și deși pre unde fusese el în slujbă, nicăiri nu împlinise anul, pentrucă nu-i plăcea lucru; ci-i era mai drag birtul și divanul, totuși la moșu Stan să porta, ca un ânger, lucra mai mult, de ce ar fi trebuit, așa încât stēpânul chiar stētea și se mira, și parecă nu-și putea crede ochilor, că și din Isop să pótă eși vr'odată slugă bună, și om cinstit în lume.

În sfērșit cu astea cu tóte sosi și séra de anul nou. Acum după plan mai veniră la divan la Isop încă vr'o doi, trei prietini: Marcu Lupului, Nica Scrânciog și Nuțu Mustăcióră, toți ómeni cu rēnduélă și cu socotélă, ca și Isop.

Moșu Stan după datina lui și dupa obiceiul tuturor ómenilor, cari sciu, să trăiescă-n lume — nu să culca nici odată séra, mai nainte de ce ar fi dat rotă casei și ocolului, ca să védă, dacă să găsesc tóte în rēndul cel bun. Astfeliu și în séra de anul nou eși pre afară, să uită, să védă dacă marvele (vitele) sunt în rēnduielă și grijite și altele.

Intrând în grajd mai ântăiu află aici pre Isop cu cei trei prietini. Acésta nu-i placu gazdei, dar nu duse nimic, pentrucă Isop era slugă numai de curēnd, și sciți, până este sita nouă, se pune-n cuiu; dar când se depărtă, i-porunci, se grijescă, se închidă bine pórtă, când i-se vor duce prietini. Dup'aceea se duse pre lângă grădină, se mai întórse de vr'o două, trei ori pre lângă casă, ér Isop cu ai săi se uitau cu nisce ochi, ca de șerpe, să vada ce face moșu Stan. În sfērșit intră moșu Stan în casă, și când închise ușa, dodată sări după coperișul casei

chiar de deasupra ușii o mătă mare négră, și cu niște ochi galbeni, și o luă la fugă prin grădină.

„Nu v'am spus eu, duse Isop cătră ai săi, că gazda mieu are spiridușu, acum ați vădut și voi cu ochii, cum a fugit de lângă el în chip de mătă.“

„Ba da, răspuneră cei trei, acum scim tóte, aideți numai să căutăm, să vedem ce-a lăsat dēnsul din mână lângă fântână, lângă pórtă, și la colțul casei de cătră uliță. Căutară deci toți patru să afle usturoiu, miere, untură de urs și alte boscóne, dar nu aflară nimic, până când le duse Isop, nu aflăm, și nu putem afla, pentrucă este întunec, și nu se vede, ce a lăsat dēnsul din mână. Nu-i nimic însé voiu afla eu diminéța tóte, trebuie să aflu, pentrucă l'am vădut cu ochii mei, că la tóte colțurile a slobozit câte ceva din mână.“

După acésta cei trei prietini ai lui Isop plecară. Pe uliță mai la tótă casa aflau pre câte cineva, căruiau i-spuneau, cum au vădut dēnsii pre Moșu Stan umblând pre la pórtă, pre lângă fântână și pre lângă casă borborosind din gură și slobozind boscóne din mână, și că diminéța le gasește Isop pre tóte.

Diminéța a tot căutat Isop, dar n'a aflat nimic, și întēlnindu-sē cu cei trei prieteni de a séra le duse: „de unde se afli ceva în urma lui Moșu Stan, n'ati vădiut voi, că umbla după el ucigă-l crucea în chip de mătă. Ba da, răspuneră dēnsii, așa este, se sciți, că ceeace a slobozit dēnsul din mână, a adunat ucigă-l crucea, și le-a dus la holde, ca să se prindă boscónele.“

(Va urmá.)

D I V E R S E.

* *Prea Sântia Sa* părintele Episcop Ioan Mețianu, a sosit acasă deplin sănētos dela băile din Carlsbad, Luni în 24 Iulie n. după amēdi.

* *Avis.* Reuniunea învēțătorilor gr. or. rom. din despărțēmēntul B.-Comloșiu diecesa Aradului, și-va ținea est an adunarea generală în comuna Nerēu. Din incidentul acesta poporul din Nerēu se pregătește a face numitei reuniuni o primire cât mai frumoasă, totodată și tinerimea studiósă din loc va arangia Duminecă adeca 1/13 August séra în onórea învēțătorilor un „Concert impreunat cu joc.“ La acésta adunare sunt poftiți toți învēțătorii din acest despărțēmēnt, precum și acei domni căroră le zace la inimă cultura și promovarea învēțămēntului nostru poporal. Rog însé pre acei domni, cari doresc a-ne onora cu prezența lor, și vor să călătorescă cu trenul, — să binevoiescă a se însinua la subscrisul — până în 27 Iulie st. v. ca astfel să se pótă lua măsurile reperate pentru încortelarea și căraușie la gara. Primirile din partea com. arangiatoriu se vor face Sâmbētă, adeca în 31 Iulie st. v. după amēdi — la gara din Mokrin — la órele 1½ și la 6, când va sosi trenul din Timișóra, precum și la 3½, când va sosi trenul dela Segedin. — Nerēu, la 14. Iulie 1893. — Pentru com. arangiatoriu: Petru Baranu, învēțător.

* *Avis literar.* „Dor și jale“ este titlul poeziilor mele, cari în broșură voluminoasă de 13—14 côle 8° hârtia velină încurând, vor eși de sub tipar. Volumul se va estinde peste 200 pagine și va cuprinde 140—150 poezii lirice cu o prefață scrisă de D-lu J. Russu Șirianul, redactor la „Tribuna“ și „Foaia Poporului.“ — „Autorul acestor poezii ni se presintă cu focul unei tineretă, care pentru viitor ne îndreptățește la multe speranțe.“ „Ni-se dau în versuri accente sincere, oglinda unui suflet simțitor“ — dice Dl Russu în prefața sa. Creșând că prin aceste încercări, și în mijlocul secetei literare în care trăim, voi putea face câtuș de puțin serviciu publicului de o parte, ér de altă dorind a mă alătura și eu cu cei cari neobosit muncesc pe ogorul literaturii noastre m-am simțit îndemnat a eda poeziile de sub titlul de sus. Pentru înlesnirea prenumerării, abonenților prin liste — și celor cari vor însinua prenumerarea până la începutul lunii Septemvre a. c. la adresa autorului în Gyula — li-se dà favorul de a primi exemplarul broșurat cu un preț de 1 fl. (2 coróne); ér legat în lux cu 1 fl. 50 cr. (3 coróne). — După eșirea opului de sub tipar, prețul unui exemplar broșurat va fi 1 fl. 40 cr. (2 cor. 80 bani) și legat în lux 1 fl. 80 cr. (3 coróne 60 bani). — Giula, la 12 Iulie 1893. — Cu tótă stima: D. Voniga.

† *Necrolog.* Mihaiu Sécui econom din comuna Almașiu, a încetat din viață Luni în 5 Iuliu v. a. c. la 11 óre séra în etate de 67 de ani. — Reposatul a avut o mórte fórte ușiórá, căci Luni preste tótă ziua a fost preocupat cu afacerile sale casnice, érá spre sérá a simțit slăbii și acestea întru atáta s'au potențat, încât a fost avisat să se pună pe patul morții, de unde la timpul susamintit și-a dat sufletul în mâinile Creatoriului, fără a mai avé alte doreri. Fie iertatul a fost în viața sa un om vrednic. A servit de model prin viața sa exemplară nu numai comunei sale, ci și comunilor din vecinătate; silindu-se atât pentru înaintarea sa proprie, căci din copil sérac, prin strădania dréptă și-a agonisit o avere frumoasă, cât și pentru înaintarea binelui comun, a bisericeii și a șcólei sale, dând mână de ajutoriu ca fruntașiu și slujbașiu comunal la tóte ocaziunile. — În mormântarea s'a ținut Mercuri în 7 Iuliu la órele 11 a. m. — Serviciul divin la sevrșit Pré onoratul Domn Constantin Gurban protopopul tractului, ajutat de 4 preoți și 5 învățatori, din loc și giur. Pe reposatul 'l-deplâng iubiții săi fii, căroro în tótă vremea 'li-a fost părinte adevérat, iubitele sale surori, nenumérații nepoți, nepóte și rudenii. — Adresându-ne și noi întristatei sale familii condolențele noastre pentru pierderea ce a îndurat'o, i-dicem ca: Dumneșeu se-o mângăie, ér reposatului i-dicem: se-i ierte Domnul de cele ce a greșit în viață. — S.

* *Serbare în Muntenegru.* În Muntenegru s'a serbat în 15/27 Iulie c. cu mare solemnitate centenarul al 4-lea dela fundarea primei tipografii slavone-sérbesci. Tipografia fu fundată la anul 1463, în Mănăstire — din Cetinie — sub domnia lui George Trnojevicu. Prima carte tipărită sub conducerea ieromonachului Macarie a fost „Ochoichul“ ce a ieșit în anul 1464. Apoi au urmat: Psaltirea, Ceaslovul și alte cărți bisericesci. Acéstă a fost

prima tipografie pusă în serviciul bisericeii ortodoxe și ea mai există și astăzi în Cetinie, unde se păstrează ca un prețios monumet cultural.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

LA

„BISERICA și ȘCÓLA.“

Fóia bisericescă școlastică, literară și economică.

Cu 1 Iuliu stilul vechiu deschidem a b o n a m e n t n o u pe semestrul al II-lea la „Biserica și Șcóla.“

Rugăm pre toți domnii abonenți de până acum, cari doresc a avé fóia noastră și pe viitoriu, se binevoiéscă a tramite la „Tipografia diecesană“ prețul de prenumerațiune care e:

PENTRU AUSTRO-UNGARIA:

PE UN AN 5 fl. — cr.
„ 1/2 „ 2 fl. 50 cr.

PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINÉTATE:

PE UN AN 14 franci.
„ 1/2 „ 7 fr.

Sprrijinul moral și material, de care până acum s'a bucurat fóia noastră, ne îndreptățește a spera, că și în viitoriu vom fi îmbrățișați de aseminea simpatii căldurose precum și de bunăvoința nestrămutată a On. Public cetitoriu.

Redacțiunea.

Publicațiuni.

Venerabilul Consistoriu gr. or. Oradan sub dto 4/16 Maiu a. c. Nr. 631. B. aprobând sentința scaunului protopresbiteral al Tincei dto 15/27 Febr. a. c. Nr. 130, enunțată pe calea procesului edictal, prin care căsătoria încheiată la 12 Maiu 1874, în biserică gr. or. din Merșig între Samson Bochiș de ubicațiune necunoscută și Ana Derban din Merșig s'au desființat, acéstă jurstare — conform Ș-lui 124—127 din procedura matr. — se publică cu acea observare, că decă inctul în termin de 45 de zile dela acéstă publicare nu s'ar presenta, sentința va intra în valóre de drept.

Cefa, 12/24 Iuniu 1893.

Oficiul protopresb. gr. or. rom. al Tincei:

Iosif Vessa, m. p.
protopresbiter.

Nr. 255/1893.

Procesul divorțial intentat pe cale edictală de către Nicolau Todoran din Carpenet contra soției sale pribegite Sofia Nica din Sérbeșci, s'a provécut cu sentință în forul al II-lea al Consistoriului gr. or. oradan

cu datul 14/26 Iun. a. c. Nr. 649, și s'a terminat cu despărțire totală; cea ce conform §-lui 124 din Regulament, se aduce la cunoștința publică.

Beiuș, 25 Iunie 1893.

Vasiliiu Pap, m. p.
protop. Vasoului.

Concurs.

Pe stațiunea învățătorască din comuna **Jaca** (Zsáka), inspectoratul Orăzii-mari, se escrie concurs cu termin de alegere pe **Duminecă în 22 August (3 Septembre a. c.)**

Emoluminte: 100 fl. în bani numărar; 16 cubule și două măsuri grâu de pâne; banii și grâul se solvesc respective se măsură anticipativ în rate trei lunare; $\frac{1}{4}$ sesiune de pământ arătoriu dimpreună cu dreptul de pășunat, pentru lucrarea pământului comuna bisericască solvesce învățătorului 15 fl; stolele dela mort mare 1 fl. dela mort mic 50 cr., dela cununii 90 cr.; pentru conferințele învățătoresci are dela comuna bisericască în natură 1 fl la ți; cortel liber cu grădină de legumi.

Recursele ajustate conform prescrișelor statutului organic și §-lui 6. art. XVIII. din 1879, adresate comitetului parochial, se se trimiță subscrisului în Oradea-mare (N. Magyar-uteza 22 sz), până inclusive 20 August vechiu a. c., având recurenții în vre-o Duminecă ori sərbătore, a se presenta în biserica din loc, spre a-și areta desteritatea în cântare și tipicul bisericesc. Contribuțiunea pentru pământ o solvesce comuna bisericască.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop inspect. de școle.

Conform ordinațiunei Veneratului Consistoriu de dato 6/18 Iuliu 1893. Nr. 838. Sc. se escrie concurs pentru deplinirea postului învățătoresc reînființat în comuna noastră bisericască din **Sirbi**, inspectoratul Orăzii-mari, cu termin de alegere pe **Duminecă în 29 August (10 Septembre) a. c.**

Emoluminte: 1) În bani dela 140 numere câte 1 fl., 140 fl; 2) 8 jugere pământ prețuit 80 fl; 3) Două intravilane prețuit în 40 fl; 4) 10 cubule bucate (secară cucuruz), 50 fl; 5) 15 pluguri pe $\frac{1}{2}$ ȋiuă prețuite în 15 fl; 6) 40 pedestrași lucrători cu mână pe $\frac{1}{2}$ ȋiuă 4 fl; 7) Pășunea prețuită în 12 fl; 8) Pentru adausul lemnelor pe sēma învățătorului 15 cară 6 fl; 9) Competința de lemne pentru învățătoriu 4 fl; 10) Stolele cantonale după usul de până acum 30 fl; — de tot 381 fl. v. a.

Recursele ajustate conform prescrișelor statutului organic și §-lui 6 art. XVIII din 1879, adresate comitetului parochial, se se trimiță subscrisului în Oradea-mare (N. Magyar-uteza 22 sz). până inclusive 26 August vechiu 1893, având recurenții în vre-o Duminecă ori sərbătore a se presenta în biserica din loc, spre a-și areta desteritatea în cântare și tipicul bisericesc. Contribuțiunea pentru pământ o va solvi alegēndul învățătoriu.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu **TOMA PACALA**, m. p. protopop. inspect. de școle.

Se escrie concurs pe stațiunea învățătorască din **Chisirid**, protopopiatul Orăzii-mari, cu termin de alegere pe **19/31, August a. c.**

Emoluminte sunt: 1) Cortel liber cu grădină de legumi computat în 25 fl; 2) Pământ arătoriu și fēnaț 6 jug. catastrale 30 fl; 3) Salariul în bani gata 130 fl;

4) 12 cubule bucate prețuite în 60 fl; 5) 4 orgii de lemne și adusul lor 40 fl; 6) Venitele cantorali 15 fl; — suma 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt avisați, recursele lor provēdute cu documintele prescise de stat. org. și adresate Comitetului parochial din Chisirid a-le tramite subscrisului în Oradea-mare (N. Magyar-uteza 22. sz.) până în 17/29 August, ȋră până la alegere au a se presenta, în St. biserică din Chisirid, pentru a-și areta desteritatea în cântare și tipic.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop inspect. de școle.

Pentru indeplinirea postului de învățătoriu dela școla I-e confesionala gr. or. română din **Boroșineu**, comitatul Arad, protopopiatul Boroșineului se escrie concurs, cu termin de alegere **8/20 August a. c.**

Emolumintele sunt:

1. Bani gata solvinți în rate lunarii 300 fl. 2. Lemne 10 stāngeni, pentru învățătoriu 5, ȋr pentru școla 5. 3. Pentru conferința din Arad 10 fl. 4. Pentru reuniunile cercuale câte 4 fl. 5. Pentru încăldirea și curățirea școlei 15 fl. 6. Scripturistica 6 fl. 7. Dela inmormēntări unde va fi poftit pentru mort mare 50 cr. pentru mic 20 cr. 8. Cuartirul nou edificānd. Suma 335 fl.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și substerne recursele lor ajustate conform legii, cu tōte documintele prescise și adresate comitetului parochial **Pré Onoratului Domn Ioan Cornea** inspector scolar în Boroșineu până la 7/19 Aug. a. c. avēnd până la alegere a se presenta în vre-o Dumineca sēu sərbătore în st-a biserică spre a-și areta desteritatea în cânt și tipic.

Se observă, ca în lipsa de recurenții cu cualificațiune vor fi admiși și cei fără cualificațiune, însă alegerea atāt a unora, cât a celorlalți va fi recomandată pentru întărire numai după proba de un an, avēnd cel ales fără cualificațiune a produce cu finea anului testimoniu de cualificațiune, din contra alegerea se va considera de nimicită.

Boroșineu, 27 Iunie st. n. 1893.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **IOANU CORNEA**, m. p. protopop. inspect. scol.

Se escrie concurs pentru deplinirea stațiunei învățătoresci din **Roit**, inspect. Tincei cu termin de alegere pe **11/23 August a. c.**

Cu urmatōrele emoluminte:

1. Cuartir liber cu grădină și cromptisce, 2. bani gata 145 fl. 3. 15 cubule grâu mestecat în preț de 75 fl. 4. 4 orgii lemne în preți de 40 fl. 5. 2 stāngeni paie în preți de 6 fl. 6. cārăuși pentru măcinat sēu 6 fl. 7. venitele cantorali în preț de 30 fl. 8. spese pentru conferință 3 fl. 9. pentru încălditul și curățitul școlei 10 fl.

Recurenții vor avē a-și substerne recursele ajustate cu documintele prescise subscrisului protopresv. în **Csēffa**, inclusive până în 10/22 Aug. a. c. avēnd a-se presenta în cutare sərbătore până la terminul espus în biserica de **Roitu** spre a-și areta desteritatea în cânt și tipic.

Roit, 29 Iunie (11 Iuliu) 1893.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **IOSIF VESSA**, m. p. protopop și insp. scol.

Se escrie concurs pentru stațiunile învățătoresci din:

1. **Agrîșiu**, cu filialele **Botfeiu** și **Comanesci**: dotațiunea este în bani gata 300 fl., competențele cantonale, cuartir în natură cu grădină de legume; termenul de alegere **8/20 August a. c.**

2. **Bochia-Benesci**: dotațiunea învățătorescă:

a) Bochia în bani 100 fl., trei stângeni de lemne, cuartir cu grădină de legume.

b) Benesci în bani 50 fl., 4 cubule de bucate $\frac{1}{2}$ grâu $\frac{1}{2}$ cucuruz, 50 porții de fân, 2 stângeni de lemne, venitul cantoral din ambele comune. Termenul de alegere **8/20 August a. c.**

3. **Cheșia**, cu dotațiune în bani gata 290 fl., șese stângeni de lemne, din cari e a să încălzi și sala de învățământ, stólele usuete cantonale dela înmormântări, cununii, sfestanie și maslu, unde va fi poftit, cuartir în natură cu două chilii, culină și grădină de legume; termenul de alegere e **1/13 August a. c.**

4. **Chislaca**, dotațiunea învățătorescă e: în bani gata 53 fl., în bucate $13\frac{1}{2}$ cub. de cucuruz, pământul școlariu cu venit de 55 fl. pentru care solvesce comuna contribuția, veniturile cantonale; care la olaltă fac 300 fl., cuartir în natură cu grădină de legume. Termenul de alegere **16/28 August a. c.**

5. **Gociuba**, dotațiunea în bani 140 fl., 16 cubule de bucate, 6 stângeni de lemne din care e a să încălzi și sala de învățământ, veniturile cantonale, locuință cu două chilii, și grădină de legume, toate acestea computeate la olaltă fac 300 fl., termenul de alegere e **1/13 August a. c.**

6. **Dumbrăvița de Codru**, dotațiunea în bani 250 fl., 8 jugere de pământ învățătoresc cu venit de 20 fl., 8 stângeni de lemne computeați în bani 40 fl., toate la olaltă fac 300 fl., veniturile cantonale, cuartir cu grădină de legume, termenul de alegere e **15/27 August a. c.**

7. **F.-Giriș**, dotațiunea în bani gata 120 fl., 16 cubule de bucate $\frac{1}{2}$ grâu, $\frac{1}{2}$ cucuruz, bucatele acestea după un an de probă se vor întregi la 20 de cubule. Competința de pășune dela 6 jugere catastrale, ér în lipsa acestei competențe va primi învățătorul 4 fl. de juger, eventual mai mult. 8 stângeni de lemne, din cari se va încălzi sala de învățământ peste și sera pentru coriști, diurnă la conferințe, tacele cantonale dela înmormântări mari 40—80 cr., dela mici 20 cr. Cuartir în natură grădină de legume. — termenul de alegere e **6/18 August a. c.**

8. **Suplac**, salariu anual în bani 100 fl., 14 cubule de bucate, $\frac{1}{2}$ grâu, $\frac{1}{2}$ cucuruz, dela 150 de case câte una porție de fân și una de paie, un cubul de fasole, pentru curățirea școlei 5 fl., paușal la conferință 5 fl., veniturile cantonale, 8 stângeni de lemne din cari e a să încălzi și școla, cuartir în natură cu grădină de legume. Alegerea va fi în **15/27 August a. c.**

9. **P.-Susag**, cu salariu anual în bani 96 fl. 14 cubule de bucate, una porție de fân una de paie dela fiecare număr de casă, 8 stângeni de lemne din care se va încălzi și școla, cuartir în natură cu grădină de legume. Alegerea va fi în **16/28 August a. c.**

Aspiranții la vr'unul dintre aceste posturi au a-și subșterne rugările ajustate documentele necesari la subsemnatul protopresbiter în Ucuriș (Ökrös) până la termenele fixate pentru alegere, ér până atunci au a-sé presenta

în atare Duminecă seau sərbătóre la locurile amintite spre a-și aréta desteritatea în celea rituale.

Ucurișiu, 1 Iuliu 1893.

Petru Suciu, m. p.
protopop insp. scol.

—□—

Se escrie concurs pentru deplinirea definitivă a postului învățătoresc din **Camna**, inspectoratul Șilindiei (cotul Arad), cu termin de alegere pe ziua de **20 Iuliu 1893 st. v.**

Emoluminte anuale sunt: 1) În bani gata 205 fl. v. a. 2) 14 jugere de pământ arétoriu până la finea anului curinte; érá dela anul nou 1894 pentru pământ alesul învățătoriu va primi dela comună bisericescă 95 fl. v. a. 3) 7 orgii de lemne, din care va avea a încălzi și sala de învățământ. 4) Pentru scripturistică 4 fl. v. a. 5) Pentru curățitul școlei 6 fl. v. a. 6) Pentru conferință 6 fl. v. a. 7) cuartir liber cu grădină de legumi.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți până la termenul susindicat a-și trámite recursurile ajustate conform regulamentelor prescise, inspectorului cercual Acseñtiu Chirila, la adresa comitetului parochial, avénd până la ziua alegerii a-se presenta în vr'o Duminecă séu sərbătóre la s-t'a biserică, pentru a-și areta desteritat.a în cânt și tipic.

Din sedința comitetului parochial gr. or. român, ținută la 20 Iuniu 1893.

Comitetul parochial.

În conșelegere cu mine: **ACSEÑTIU CHIRILA, m. p.**
inspector de școle.

—□—

Pentru deplinirea stațiunei învățătoresci din **B. Lazuri**, în tractul Vascului, cu termin de alegere pe **20 Iuliu v. a. c.**

Salariul constă din: a) bani gata 100 fl., b) bucate $12\frac{1}{2}$ cub. per 6 fl. 75 fl., c) lemne 6 stâng. per 8 fl. 48 fl., d) 2 holde pământ 15 fl., e) 100 porțiuni de fân per 30 cr. 30 fl., f) 100 fuióre per 10 cr. 10 fl., g) 100 litre păsulă 5 fl., h) venituri cantonale 20 fl. Suma 303 fl.

Recurenții sé-și trimită petițiunile proveđute cu documentele necesari până la termenul de mai sus, la subșcrisul.

Beiuș, 24 Iuniu 1893.

În conșelegere cu comit. par.

Vasiliu Pap, m. p.
protopop.

LICITAȚIUNE MINUENDĂ.

Comitetul parochial rom. gr. or. din **Șimand**, publică licitațiune minuendă pentru repararea interióră și esterióră a bisericeii, cu termin pe **20 Iuliu (1. August) 1893 a. m.**

Prețul de esclamare este ficsat la 245 fl. v. a.

Doritorii de-a întreprinde acest lucru, — numai de zidariu — sunt poftiți a-se presenta pe ziua fixată la față locului. E de observat că lucrările, numai după aprobarea contractului reciproc, de cătră Venerabilul Consistoriu diecesan, se vor puté efeptui.

Șimand, la 24 Iuniu 1893 st. v.

Macsmilian Leucuța, m. p. *Ioan Volentiru, m. p.*
președ. com. par. notariul comit.

—□—